

160

18. sept.

6. gr.

Haustið 1941 verða greiddar bætur fyrir afurðatjón til þeirra fjáreigenda, er skorið var hjá haustið 1940. Bótum skal haga þannig, að miðað sé við brúttó-afurðaverð af hverri á, eftir mati mæðiveikinefndar á því hausti. Bætur nema helmingi af afurðaverði þeirrar tölu áa, sem lömb voru keypt fyrir haustið 1940, og greiðast ekki frekari bætur vegna þeirrar fjártölu. Það, sem skortir á að full tala, samkv. 5. gr., sé keypt haustið 1940, skal bæta með $\frac{2}{3}$ afurðaverðs. Þó fari sá hluti aldrei yfir $\frac{1}{3}$ af fjártölu, samkv. 5. gr.

Haustið 1942 verða greiddar bætur fyrir afurðatjón, sem nema helmingi afurðaverðs af þeim hluta fjártölnunnar, sem ekki voru keypt líflömb upp í haustið 1940, og greiddar fullnaðarbætur fyrir haustið 1941. Þó verða aldrei greiddar bætur á meira en $\frac{1}{3}$ upphaflegrar fjártölu, samkv. 5. gr.

7. gr.

Nánari ákvæði um framkvæmd niðurskurðarins, sóttthreinsun húsa, útvegum líflamba og aðrar öryggisráðstafanir til þess að útrýming garnaveikinnar á þessu svæði megi takast, verða sett með reglugerð.

8. gr.

Brot á ákvæðum þessum varða sektum allt að 10000 kr. eða fangelsi. Með mál út af slíkum brotum skal fara sem almenn lögreglumál.

Fyrirmæli þessi eru hér með sett samkvæmt 15. gr. laga nr. 14 frá 15. maí 1939, um varnir gegn útbreiðslu garnaveikinnar (Johnesveiki), útrýming hennar og stuðning til bænda, er beðið hafa tjón af henni, til þess að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 18. september 1940.

Hermann Jónasson.

Vigfús Einarsson.

161

18. sept.

REGLUGERÐ

um framkvæmd á niðurskurði sauðfjár og fjárskipti til útrýmingar garnaveiki í Skagafjarðarsýslu.

1. gr.

Haustið 1940 skal slátra öllu sauðfé í Skagafjarðarsýslu á þeim bæjum, er vissa er fyrir að garnaveiki hefir orðið vart veturinn 1939—1940 samkvæmt skýrslu skoðunarmanna og rannsóknarstofu Háskólans. Sauðfé á þessum bæjum skal slátra án þess að framkvæmd sé Johnin-pröfun.

2. gr.

Slátra skal enn fremur haustið 1940 öllu sauðfé á þeim bæjum, þar sem vissa fæst fyrir því með Johnin-pröfun að veikin sé og, ef með þarf, með líffæraskoðun á rannsóknarstofu Háskólans. Rannsóknir skulu framkvæmdar eins fljótt og auðið er, svo að unnt verði að útvega hlutaðeigandi fjáreigendum líflömb á sama hausti.

3. gr.

Finnist veikin við síðari rannsóknir, skal öllu sauðfé á þeim bæjum, er sannast að veikin sé á, slátrað eða einangrað til næstu sláturtíðar, ef hagkvæmara þætti og hægt er að koma einangrun við.

4. gr.

161

Smölun fjár í Hóla-, Viðvíkur- og Hofshreppi innan Grafarár, skal framkvæmd undir eftirliti þar til skipaðra manna og hagað á þann hátt, sem umboðsmaður mæðiveikinefndar ákveður í samráði við þá.

5. gr.

Fullkominni hreinsun afréttar og heimalanda þeirra heimila, er um getur í 1. gr., svo og slátrun sauðfjár, skal lokið eigi síðar en 5. október, nema leyfi framkvæmdarstjóra garnaveikivarnanna komi til.

6. gr.

Fullorðnu fé á þeim bæjum, er fjárskipti verða höfð á, skal slátra á Hofsósi, nema því, er slátrað verður heima. Sláturfé þetta má reka til Hofsóss, ef það er rekið þangað eftir þjóðveginum, án viðstöðu í Hofshreppi og undir eftirliti. Heimilt er þó, ef nauðsyn krefur, að framkvæma slátrun á nokkru af fénu á Sauðárkróki, ef það er flutt undir sérstaklega öruggri gæzlu frá Austurvátubrú til Sauðárkróks og án viðstöðu á því svæði. Garnir úr fénu má leggja inn í verzlun til útflutnings, en að öðrum kosti skulu þær grafnar ásamt öllu gori og ristlum. Vambir og mör af ristlum mega fjáreigendur hirða, en ekki selja, og garnmörseitla skal brenna.

7. gr.

Bannað er að láta fé í fjárhús í Hólahreppi, Viðvíkurhreppi og Hofshreppi innan Grafarár, þar til slátrun þess fjár er lokið á þeim bæjum, er um getur í 1. gr., og á öðrum bæjum innan þessa svæðis, er sannast í haust að veikin sé á, og hús sóttthreinsuð, þar sem veikinnar hefir orðið vart.

Hreppstjórar í hlutaðeigandi sveitum loka fjárhúsum og skal engum leyfilegt að ganga um húsinn nema sóttthreinsunarmönnum, þar til eftirlitsmaður leyfir.

8. gr.

Sóttthreinsun skal framkvæmd eftir fyrirætlum rannsóknarstofu Háskólans. Skal ríkissjóður leggja til lyf og vinnu við sóttthreinsunina, en ábúanda er skylt að aðstoða við hreinsun á taði og rusli úr króm og gördum, og að þekja garða og krær ef með þarf, eftir fyrirsoðgn sóttthreinsunarmanns.

9. gr.

Mæðiveikinefnd ákveður úr hvaða sveitum líflömb eru keypt. Fulltrúi frá henni skal, ásamt fulltrúum hlutaðeigandi bænda, annast um kaup á lömbunum, val þeirra, merkingu, skrásetningu, gæzlu, flutning og skiptingu.

Skal vigta lömbin við móttöku og skrá tölumerki og þunga, og sé það haft til hliðsjónar við skiptingu.

10. gr.

Mæðiveikinefnd ákveður hvernig líflömb eru flutt. Ríkissjóður greiðir kostnað við flutning líflamba á bifreiðum eða skipum, allt að þeirri tölu sauðfjár, er slátrað var hjá hverjum fjáreiganda af veturgömlu fé og eldra, enda séu þau keypt á sama ári og slátrun fór fram.

11. gr.

Líflömb, sem keypt hafa verið, skal hver fjáreigandi hafa í strangri gæzlu fyrsta missirið eftir að þau hafa verið flutt inn á hið sýkta eða grunaða svæði, svo að engin hætta sé á, að grunað eða sjúkt fé komi saman við það.

Nú kemur sjúk eða grunuð kind saman við áður greind líflömb, og skal þess þá gætt, að hún verði ekki rekin í hús með þeim.

161 Hýsi fjáreigandi sjúkt eða grunað fé með aðkeyptum liflömbum, missir hann
18. sept. rétt til allra bóta vegna fjárskiptanna.

Nú komast aðflutt liflömb saman við fé á bæjum, sem ekki hefir verið skorið niður á, og skal þess þá gætt, að þau séu ekki rekin í hús. Sé það gert, skal sá, er það gerir, sæta sektum og auk þess bæta eiganda lambanna þau að fullu, en eiganda er óheimilt að taka þau heim.

12. gr.

Brot gegn ákvæðum þessum varða sektum allt að 10000 krónum, eða fangelsi, og skal með mál út af slíkum brotum farið sem almenn lögreglumál.

Reglugerð þessi er hér með sett samkvæmt 15. gr. laga nr. 14 15. maí 1939, um varnir gegn útbreiðslu garnaveikinnar (Johnesveiki), útrýmingu hennar og stuðning til bænda, er beðið hafa tjón af henni, til þess að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 18. september 1940.

Hermann Jónasson.

Páll Pálmason.

162

19. sept.

REGLUGERÐ

um breyting á reglugerð nr. 50 14. júní 1938, um gjaldeyrisverzlun o. fl.

Samkvæmt lögum nr. 73 31. desember 1937, er hér með sett eftirfarandi reglugerð um breyting á reglugerð nr. 50 14. júní 1938, um gjaldeyrisverzlun o. fl.

1. gr.

Í stað orðanna: „eða greiðslum erlendis í þarfir bankanna“ í lok 1. mgr. 5. greinar, komi: Greiðslum erlendis í þarfir bankanna eða greiðslum erlendis fyrir vörum, sem heimilt er að flytja til landsins án leyfis gjaldeyris- og innflutningsnefndar, samkvæmt 8. og 9. lið 1. greinar, enda séu bönkunum afhent innflutningsvottorð um vörur þessar staðfest af tollstjóra, nema um sé að ræða greiðslur gegn farmskírteinum.

2. gr.

- Eftir 7. lið í 12. grein, koma tveir nýir liðir, 8. liður og 9. liður, svo hljóðandi:
8. Rúg, rúgmjöl, hveiti, hveitigrjón (semiliugrjón), hveitimjöl, hafragrjón, hrísgrjón, hrísmjöl, sagógrjón, sagómjöl, bankabygg, matbaunir, kartöflumjöl, sitrónur, kol, salt, brennsluolíur, smurningsolíur, benzín, hessian, tóma strigapoka, prentaðar bækur, blöð og tímarit.
  9. Fóðurmjöl, maisenamjöl, hveitistöngla (maccaroni).
Kaffi, the, cacao, sykur, sykurkvoðu (syrop).

Eftirtaldar smávörur til fata:

Tvinna, hnappa, tölur, krókapör, smellur, nálar, prjóna, teygjubönd, bendla. Skófatnað úr gúmmi og striga.

Timbur, húsaplötur, sement, kalk, þakjárn, þakhellur, steypustyrktarjárn, smíðajárn, stál, galvaniserað slétt járn, blikk, látun, blý, zink (í plötum og stöngum), miðstöðva- og hreinlætistöki til bygginga, vatnsleiðslutæki og vatnsdælur, saum, skrúfur, rúðugler, linoleum, gúmmi á stiga, veggfóður, panelpappa,